

Credința și fapta

Apariție
neîntreruptă
din anul 2002.

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a șaptea după Rusalii

Astăzi, 27 iulie, Sfântul Mare Mucenic și Tămăduitor Pantelimon

Evangelhia duminicii
Vindecarea a doi orbi și a unui
mut din Capernaum
Ev. Matei 9, 27-35

În vremea aceea, pe când trecea Iisus, doi orbi se țineau după El, strigând și zicând: Miluiește-ne pe noi, Fiule al lui David! Iar după ce a intrat în casă, au venit la El orbi și Iisus i-a întrebat: Credeți că pot să fac Eu aceasta? Zis-au Lui: Da, Doamne! Atunci S-a atins de ochii lor, zicând: După credința voastră fie vouă! Și s-au deschis ochii lor. Iar Iisus le-a poruncit cu asprime, zicând: Vedeți, nimeni să nu știe. Dar ei, ieșind, L-au vestit în tot ținutul acela. Și, plecând ei, iată, au adus la El un om mut, având demon. Și, fiind scos demonul, mutul a grăit. Iar mulțimile se minunau, zicând: Niciodată nu s-a văzut așa ceva în Israel. Dar fariseii ziceau: Cu domnul demonilor scoate pe demoni. Și Iisus străbătea toate cetățile și satele, învățând în sinagogile lor, propovăduind Evangelhia Împărăției și vindecând toată boala și toată neputința în popor.

Tu dai credincioșilor
har fără de plată,
Mucenice preafericite,
înțelepte Pantelimon,
iar cu rugăciunea ta
alungi durerile și
redai vederea orbilor,
slăvite, ca un adevărat
slujitor al lui Hristos
Atoateveghetorul.
De aceea, Doctore al
ortodocșilor, pe toți
cei ce te laudă cu
credință izbăvește-i de
necazul de tot felul.

Din Paraclisul
Sfântului Mare
Mucenic și
Tămăduitor
Pantelimon

Sursa: doxologia.ro

Urăm La mulți ani, tuturor celor
care își serbează astăzi ziua
onomastică, cinstindu-și ocrotitorii:
Sfântul Mare Mucenic și
Tămăduitor Pantelimon, Sfântul
Clement, Arhiepiscopul Ohridei,
Sfântul Cuvios Manuel,
Sfânta Cuvioasă Antuza.

Luni, 1 august, începe
Postul Sfintei Marii.
Vă dorim tuturor
postire ziditoare de suflet!

Sfântul Mare Mucenic și Tămăduitor Pantelimon – drumul spre sfințenie

Născut în Nicomidia din mamă creștină și tată păgân, Sfântul Pantelimon a învățat de mic tainele medicinei, fiind încredințat spre educație lui Eufrosin, un medic de renume. Trecând zilnic prin fața casei în care era ascuns Sfântul Ermolae, a fost invitat de acesta și învățat că singurul Tămăduitor este Dumnezeu. Găsind într-o zi pe drum un copil omorât de o năpărcă, Sfântul Pantelimon l-a înviat, rugându-se Domnului. Primind Sfântul Botez, ținea în taină faptul că inima i-a fost aprinsă de iubirea lui Dumnezeu, dar continua să facă minuni, vindecând un orb și alți oameni bolnavi, fără a le cere bani, și convertindu-i la dreapta credință. Invidioși, ceilalți medici din cetate l-au părât împăratului păgân Maximian, iar Sfântul Pantelimon a cerut să fie pus la încercare, pentru a arăta că rugăciunea

lui dă roade, și nu închinarea la zei, vindecând un paralizic. Neînduplecat, împăratul l-a condamnat la tortură, trupul Sfântului fiind sfâșiat cu gheare de fier și arș cu făclii, apoi a fost aruncat în plumb și în mare și fiarelor, dar din toate Domnul îl scotea nevătămat. Și fiind ucis mai întâi Sfântul Ermolae, pentru că îl învățase pe Sfântul Pantelimon dreapta credință, iar chinătorii se pregăteau să îl decapiteze pe Sfântul Pantelimon, sabia s-a topit precum ceara.

După ce s-a rugat și s-a auzit glas din Cer, sfântul a intins grumazul, iar din capul căzut a curs lapte. Soldații, în loc să îi ardă trupul, cum primiseră ordin, l-au îngropat pe proprietatea lui Arnantios Scolasticul, spre bucuria celor care capătă tămăduire, rugându-se la sfintele moaște. Imprăștiate în toată lumea, părțile din sfintele moaște au ajuns și la Catedrala Mitropolitană din Iași, Catedrala Episcopală din Galați și în mai multe biserici din București.

Sursa: doxologia.ro

Vineri, 1 august: Începutul Postului Adormirii Maicii Domnului

Erminii la Icoana Adormirii Maicii Domnului

În centrul icoanei este reprezentată Maica Domnului care se află într-o casă, întinsă pe un pat, cu mâinile încruciate pe piept. La capătul patului, unde se află picioarele sale, este reprezentat Sfântul Apostol Petru. La capul Maicii Domnului se află Apostolul Pavel și Sfântul Ioan Teologul care o îmbrățișează. De asemenea, în partea stângă se află femeile plângând.

De jur împrejur sunt prezenți toți Apostolii, despre care se cunoaște că au fost la acest moment, dar și unii sfinți ierarhi, precum Sfinții Dionisie Areopagitul, Ierotei și Timotei. Ierarhii se recunosc

datorită crucilor mari de pe veșmintele lor și țin deschise Sfintele Evanghelii. Numele lor nu sunt înscrise.

În dreapta casei este reprezentat Sfântul Ioan Damaschin, purtând în mâini o hârtie în care este scris: *După vrednicie, ca pe un suflet, te-a primit pe tine cerul.* În stânga casei apare Sfântul Cosma Melodul care poartă și el în mână o hârtie pe care este scris: *Femeie muritoare, pe tine, cea mai presus de fire a lui Dumnezeu Maică știindu-te...*

Tot în centrul imaginii, deasupra Maicii Domnului, este reprezentat Domnul Iisus Hristos îmbrăcat în haine albe într-o mandorlă de lumină și înconjurat de îngeri. El ține în brațe sufletul Maicii Domnului, reprezentat ca un prunc înfășat. Hristos este înconjurat de îngeri.

Uneori apare în planul apropiat un om care are amândouă mâinile tăiate de un înger cu sabia. După Leonid Uspensky acest om, Athon, a fost un evreu fanatic care a îndrăznit să se atingă de patul Maicii Domnului. El adaugă că acest detaliu este *apocrif*. Kontoglu oferă o explicație diferită. El spune că omul era un evreu evlavios pe nume Jehonias care a fost pedepsit de înger pentru că a vrut să răstoarne trupul sfânt.

În viziunea iconografică ortodoxă, icoana praznicului Adormirii Maicii Domnului este orientată în jurul caracterului muritor al Născătoarei de Dumnezeu, al umanității ei depline.

Prezența lui Hristos aici atestă atât faptul că Maica Domnului avea și ea nevoie de mântuire, ca și ceilalți oameni, cât și faptul că preaslăvirea Născătoarei de Dumnezeu se face numai prin raportarea la Fiul ei.

Faptul că icoana și întreg praznicul sunt orientate în jurul Adormirii, iar nu în jurul *mutării* Maicii Domnului cu trupul la Cer, arată faptul că dacă întreaga Biserică a fost de față la moartea ei momentul mutării ei și cu trupul la Cer rămâne o taină.

(Sursa: text și imagine basilica.ro)

A plecat dintre noi un maestru al cuvântului

În data de 17 iulie 2025 s-a stins din viață Corneliu Dorneanu, jurnalist și realizator de emisiuni radio-tv, cu o carieră remarcabilă la Radio Iași.

Luni, 21 iulie, de la ora 11:00, la Biserica Toma Cozma, a fost oficiată slujba de înmormântare, urmată de punerea în mormânt la Cimitirul „Petru și Pavel”.

Pasionat de folclor și ucenic al profesorului Vasile Adăscăliței, încă din studenție a manifestat o atenție deosebită pentru cuvântul rostit și, astfel, după absolvirea Facultății de Litere din Iași, a devenit pentru aproape 50 de ani redactor realizator și editor coordonator la Camera Știrilor a postului public regional de radio, dând dovadă de rigoare și echilibru, cu o voce care transmitea încredere.

A manifestat un respect aparte față de biserica Toma Cozma, și de enoriașii acestei comunități de rugăciune, fiind autor al mai multor emisiuni și interviuri pe teme religioase. În ultima parte a vieții a fost și colaborator la mai multe posturi de televiziune. A semnat și emisiuni de dezbateri pe teme politice, economice și sociale. A fost un îndrumător pentru tinerii pasionați de radio și un susținător al jurnaliștilor aflați la început de drum.

Slujba de înmormântare a fost oficiată de părintele

Mihai Mărgineanu, care a rostit un emoționant cuvânt de învățătură, urmat de o prezentare a vieții celui răposat făcută de domnul profesor Bogdan Constantin Neculau. În încheiere, doamna Claudia Iacob Crăcăleanu, actualul director al Radioului Iași, a dat citire diplomei de recunoștință ce a fost acordată regretatului Corneliu Dorneanu de către Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România, Filiala Iași.

Dumnezeu să-l ierte și să-l așeze în Împărăția Sa!

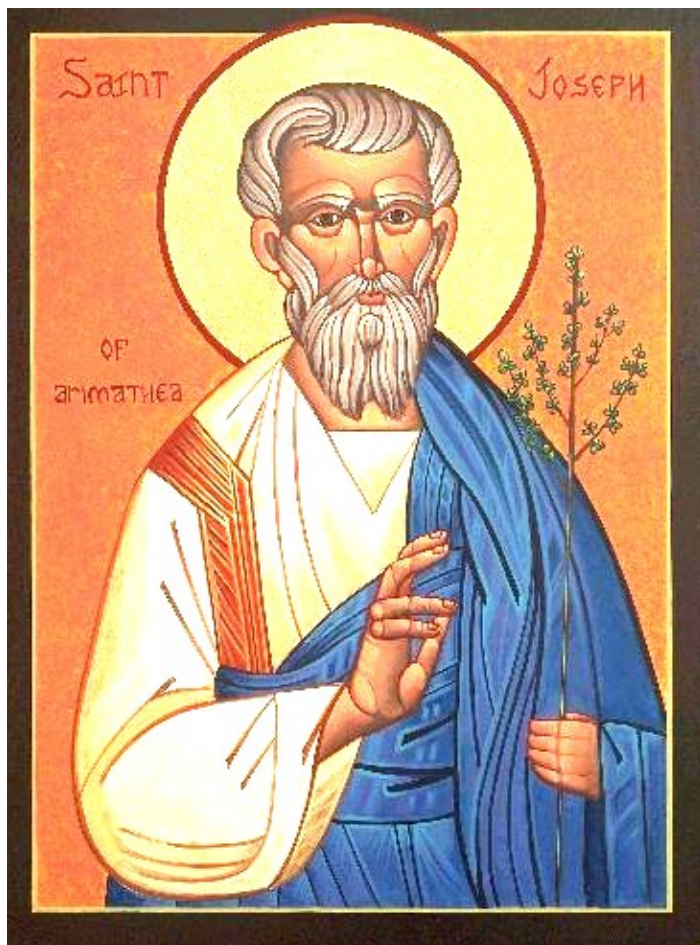
Cronicar

Sfetcnicul cel cu bun nume

În Ziua de 31 iulie, când este și Lăsatul Secului pentru Postul Adormirii Maicii Domnului, în calendarul nostru ortodox este înscris pentru cinstire Sfântul Iosif, cel care și-a dăruit propriul mormânt pentru îngroparea Domnului Hristos, după pogorârea de pe Cruce.

Originar din Arimateea, Sfântul Iosif deținea o funcție înaltă în sinedriu și locuia la Ierusalim. Ucenic în taină al Mântuitorului, Sfântul Iosif nu își putea mărturisi credința, de frica iudeilor. Foarte bogat, acesta nu lua seama la averile sale pământești, ci se îngrijea suflet ca de o comoară.

Aflând înaintea lui Pilat că Hristos a fost răstignit, i-a cerut acestuia să îl lase să dea jos de pe Cruce trupul

Mântuitorului. Cu dragoste, Sfântul l-a înfășurat în giulgiu de in și l-a pus în mormântul de piatră. Potrivit Tradiției, Sfântul Iosif ar fi fost ca unul dintre apostoli, întemeind în Bretania prima comunitate de creștini.

Cu toate că nu a fost prezent la suferințele Domnului, a aflat înaintea lui Pilat că a murit, ceea ce denotă că era la curent cu tot ceea ce I s-a întâmplat lui Iisus. Având în vedere poziția și influența pe care le deținea, Iosif a mers la Pilat și l-a rugat să-i permită să coboare trupul lui Iisus de pe cruce, ca să-L îngroape, fiindcă așa prevedea legea iudaică pe care o respecta cu strictețe, nepermițând ca trupul lui Hristos să fie aruncat în groapa nelegiuitorilor.

„Și coborându-L, L-a înfășurat în giulgiu de in și L-a pus într-un mormânt săpat în piatră, în care nimeni, niciodată, nu mai fusese pus.” (Luca 23, 53).

Sfântul Chiril al Alexandriei tâlcuiește astfel acest verset: „faptul că mormântul era nou înseamnă trecerea neobișnuită și nouă de la moarte la viața și înnoirea sufletelor noastre, pe care Hristos ne-a adus-o, prin care învingem stricăciunea. Căci moartea noastră s-a transformat, prin moartea lui Hristos”.

Sfântul Evanghelist Matei ne spune că, de fapt, Sfântul și Dreptul Iosif din Arimateea a renunțat la propriul mormânt săpat în piatră, în favoarea Domnului împlinind profeția lui Isaia, care vestise că Mesia va fi condamnat împreună cu cei răi, dar mormântul lui va fi pus la un loc cu cel bogat.

Părintele Teofil Pârâian spune-a despre Sfântul și Dreptul Iosif din Arimateea: „Așa mi-e de drag Sfântul Iosif din Arimateea, care L-a cinstit pe Domnul Hristos într-o vreme când mulți Îl necinsteau. L-au condamnat, L-au răstignit, și el a fost dintre cinstitorii Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Apostolii s-au retras și el a avut îndrăzneala, spune Sfântul Evanghelist Marcu, s-a dus la Pilat și a cerut trupul Domnului Hristos, să-l înmormânteze cu cinste. Și l-a înmormântat cu cinste, într-un mormânt pe care I l-a oferit Domnului Hristos chiar Iosif din Arimateea, un mormânt nou în care nu a mai fost nimeni.”

Iisus l-ar fi făcut pe Sfântul și Dreptul Iosif din Arimateea ca pe unul dintre Apostolii Săi și ar fi activat în această calitate în Bretania, prin anul 63, unde ar fi întemeiat cea dintâi comunitate creștină din acele locuri.

Tradiția prezintă că i s-a arătat Domnul înviat, dăruindu-i bucuria și deplinătatea credinței. Sfântul și Dreptul Iosif fusese arestat, întrucât grija sa față de trupul Domnului a fost considerată un act de trădare de către iudei, iar Mântuitorul i s-a arătat în închisoare.

Eliberat din închisoare, Iosif a fost exilat. Acesta a fost prilejul ca Sfântul să poată predica Evanghelia altor popoare. Întâlnirea cu Domnul înviat l-a determinat să nu mai fie ucenic doar „în taină”, ci un mărturisitor plin de curaj al Fiului lui Dumnezeu.

Sfântul Apostol Filip l-a însărcinat cu predicarea învierii în insulele britanice, fapt atestat de istoricul Ipolit (170-236). Debarcând în Marsilia, împreună cu Lazăr cel înviat și cu surorile lui, Marta și Maria, Iosif a mers mai întâi în Galia, și apoi în Britania, în jurul localității Glastonbury, unde a ridicat biserici și a îcreștinat pe mulți.

Sursa: imagine doxologia.ro, text după doxologia.ro și resurse-ortodoxe.ro

**Cu bucurie, anunțăm că parohia
Toma Cozma organizează în
parcul parohial**

TABĂRĂ DE O ZI

**Pentru copii și tineri,
în data de 26 august 2025.
Programul manifestării și
aspectele organizatorice
vor fi comunicate ulterior,
în funcție de
numărul celor înscriși**

**Înscrieri la pangarul parohial, sau la
tel. 0742 044 844**

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697
Voluntari:
*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Paul Sârbu, Irina Coman, Valentin Burlacu
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO95 BTRL RONC RT06 6735 6201, Banca Transilvania, CIF: 11198095.

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

•Duminica, 27 iulie,

- 8.00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie
- 18.00 Acatistul Maicii Domnului „Prodromița”

•Vineri, 1 august,

- 18.00 Paraclisul Maicii Domnului
- Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc

•Sâmbătă, 2 august,

- începând cu ora 07.00, Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, urmată de Pomenirea pentru cei răposați
- 18:00 Slujba Vecerniei
- Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc

Puterea perseverenței: Lecția lui George Dantzig, sau cum o simplă întârziere la curs a dus la rezolvarea a două probleme considerate imposibile

În anul 1939, un tânăr matematician de 25 de ani pe nume **George Dantzig** studia la Universitatea din California. Într-o zi, întârziind cu douăzeci de minute la cursul de statistică, a intrat pe furiș, s-a așezat discret în bancă și a început să caute cu privirea firul lecției. Pe tablă erau scrise condițiile a două probleme.

Dantzig le-a notat în grabă în caiet și și-a concentrat atenția asupra explicațiilor profesorului. Acasă, a regretat de trei ori întârzierea: problemele păreau de o dificultate ieșită din comun. Bănuaia că pierduse ceva esențial pentru rezolvarea lor. Dar nu avea de ales.

După câteva zile de muncă asiduă, a izbutit să le rezolve. Mulțumit, s-a dus la profesor și i-a predat caietul.

Profesorul **Jerzy Neyman** a primit lucrarea cu o atenție distrată. Nici nu-și amintea să le fi dat vreodată studenților asemenea probleme... Când, într-un târziu, a răsfoit paginile primite, ochii i s-au mărit de uimire. Atunci și-a amintit: începuse una dintre prelegerile anterioare menționând cele două probleme. Două probleme... **considerate nerezolvabile.**

Două enigme matematice ce îi depășiseră nu doar pe profesor, ci și pe cei mai mari gânditori ai vremii.

Dar Dantzig ratase exact acea parte a cursului în care se afirmase că respectivele probleme erau „fără soluție”. Așa că le-a tratat ca pe niște exerciții dificile și... le-a rezolvat.

Concluzie: Poți realiza ceea ce pentru ceilalți pare imposibil, atât timp cât nu te convingi singur că este, într-adevăr, imposibil.

(text primit prin poșta electronică, adaptat)

Succesul nu este final, eșecul nu este fatal: curajul de a continua este ceea ce contează. – Winston Churchill.

Nu îți dori ca lucrurile să fie mai simple, dorește-ți să fii tu mai bun -
Jim Rohn

Cred în noroc. Cu cât muncesc mai mult, cu atât am mai mult noroc. – Thomas Jefferson.